

Lagtima vinterting vid Kuddby den 10 mars 1682.

Hans högfurstelige dörloflige hertig Adolph Johans sinspektör, mäster Jonas Tystberg, besvärade sig över Bengt Joansson i Almstad, att han på Almstads ägor skulle huggit en ek.

Herr Bengt Joanssons broderson välaktade Staphan Larsson, ville fuller honom till svarande, men som han hade ingen fullmakt hade, och Bengt eljest till detta tinget i var citerat, ty kunde häradsrätten saken nu icke upptaga.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 25 maj 1682.

Hans högloflige dörloflige hertig Adolph Joans inspektör, mäster Jonas Tysteberg klagade, att Bengt Joansson i Almstad skall på Almstads ägotalldelse en ek omkullhuggit, begärandes att han därför lagt plikten, dock mot sin ankom herr Bengt Joanssons fullmakt på välborne Staphan Larsson och till eken omkullhuggande nekade.

Voro till vittnen Nils Pehrsson i Blinnestad och dräng Nils Persson i Söderköping, vilka efter kärandes begäran, avlade sin ed på bok och sålunda särskilt vittnade:

1. Nils Pehrsson i Blinnestad, att eken var alldeles omkullblåst, innan något yxa uppå henne kom.

2. Nils Persson i Söderköping betygade att eken har varit av blåst skadad och sålunda redan omkullblåst, då Bengt Joansson först den avhugga lät.

Varföre nu inspektoren begärt honom eken bränt, efter som den av värde är, skall den för detta ställas att plikta.

Men tingsrätten säger Bengt Joansson för saken fri.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 25 september 1682.

Avsades samma gång, att Per Månsson i Ljunga, skall betala till Lars Andersson i Söderköping 3 daler silvermynt, för det hans son en bagge för honom till döds slagit.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 25 september 1682.

Välborne herr Eric Bagges till Mem fullmäktige välborne Staphan Larsson i Alm, klagade över Olof Nilsson i Tåby, som på Tåby frälseägor huggit 7 stycken färska ekar.

Begärandes att ahn därför lagligen pliktat.

Olof Nilsson tillstod allenast sig huggit 2 ekar.

Därför blev han dömd att böta därför 24 öre silvermynt enligt Kongl Majts stadga över allehanda bärande skogsträn av år 1604 och skola dessa undantas stocken. Ovanstående och Truls i Brunneby rannsaka och besiktiga huru med de återstående 5 ekar förvaras.

Lagtima vintereting vid Kuddby den 28 februari 1683.

Per Olofsson i Ljunga, skall erlægga till Mattias Nilsson ibidem 6 marker kopparmynt för en sugga, som han för honom till döds slagit.

Skall ock Per Olofsson tillställa Mattias Nilsson 6 örtygar kopparmynt för det han sin havre litet i hans åker utsatt haver.

Samma Per Olofsson och Mattias Nilsson äro tviste om sin gärdesgård de skola hålla.

Dessa nämndemän Håkan i Onstomta och Truls i Brunneby, nästa år dem emellan byta.

Besvärade sig Per Olofsson i Ljunga, att Mattias Nilsson ibidem, skulle kallat honom skälm och betygade Per Bengtsson och Nils Ericsson i Skjorstad, det Mattias sade att Per Olofsson skulle slagit hans sväger som om skälm. Vittnet Masse Nilsson sade sig härigenom, vid dryckenskap ha funnit, efter allt vad då taltes, vara i dryckenskap. Lovandes för samma ord giva till Tåby kyrka 1 riksdaler silvermynt, varmed Per Olofsson nöjd var och bliva Mattias Nilsson igenom handräckning förnöjt.

Lagtima vinterting vid Kuddby den 28 februari 1683.

Anders Ericsson i Almstad å cario ogift, bekände sig hava lägrat en ogift piga Karin Mårtensdotter.

Denna tillstod lägersmålet.

Alltså dömdes Anders Ericsson, som henne icke ville till äkta behålla, att böta 40 mark efter giftermålsbalkens § 6, 3 kapitlet och Karin efter praxis böta 20 mark.

Anders skulle också låta henne till barnets upphälle betala en ko och 2 tunnor spannmål.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 24 juli 1683.

Avsades samma dag, att Samuel Mattsson i Alm, skall betala till Inge Persson i Bjärka 6 daler kopparmynt, för en suga som han till döds slagit.

Lagtima vinterting vid Kuddby den 26 februari 1684.

Besvärade sig Eric Johansson i Tåby, att Holsten Månssopns hund ibidem, skall för honom 3 stycken får ihjälbitit.

Vittnades Joan Hansson i Brunneby, sig funnit benämnde hund uppå ett lamm, som nyss ihjälbitet och nersmort var.

Holsten nekade till allt detta, beroade sig på en dräng Olof Joansson i Norrköping, som hans hund besiktiga skall, ty skall han skaffa honom hit till nästa ting.

Bonden Eric Johansson och Holsten Månsson i Tåby gjorde inför rätten stort olycka, ty böta dessa vardera 3 öre kopparmynt.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 23 juni 1684.

Eric Johansson i Tåby klagar att Holsten Månssons hund ibidem, skall för honom bitit 3 stycken får till döds.

Det Holsten nekade till.

Då befanns, att Olof Johansson i Norrköping har sett Holstens hund bitit ett får i kyrkoherdens hage i Tåby.

Ty skall Holsten ebtal till Eric 6 daler kopparmynt.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 6 oktober 1684.

Uppstod samma dag för rätten, nämndeman Truls Månsson i Brunneby Tåby socken, och med beklagan tillkännagav, att hans goda skattegård Brunneby uppbran förliden månad av gnistor genom skorstensstugan.

Då att där intet hus varken i man eller ladugården överblev.

Desslikes lades i aska av samma hetsiga vådeld 4 stycken kor, 6 stycken kalvar, 2 ungtjurar, 5 stycken får och 2 stycken grisar.

Item alla hans hus, spånadssaker med kistor, skåp, bord, vagnar, käder och annat vad namn det helst hava kan, samt 30 tunnor spannmål och 11 lass hö, det någon av nämnden och tingsallmogen visste bevisa i sanning bestå.

Så ock, att hans Brunneby skattegård var med 20 stycken hus vä bebyggd och åboarna Truls Månsson med markens hösädes egendom och husgeråd, som allt uppbrann och begåvats med kunnande och nänden intet annat förmodar än Truls Månsson har förutan härmed lidit skada, allraminst på 700 daler kopparmynts värde och förmodas denna attest av rättens äskande blev den under behörig verifikation meddelat.

Lagtima vinterting vid Kuddby den 5 mars 1685.

Abraham Jönsson i Bjärka o cario ogift, bekände sig hava lägrat en löskona Anna Joansdotter och med henne barn avlat.
De vardera böta efter craem 3 daler och Abraham Jönsson lät henne till barnets uppfödelse bekomma en ko och två tunnor spannmål.

Samma dag begärde krögaren Bengt Olofsson i Fristad, tingsrättens attest huru många vägar han måste skjutsa uppå.

När därom rannsakades, befanns att han skjutsar ifrån Fristad till Stegeborg, till Färjestaden i Östra Husby socken, till Hälla i Västra Husby socken, till Norrköping och till Fröberga i Skönberga socken..

Då somd etta attestat av rätten yrkades, blev det för rättvisans skull meddelat.

Lagtima vinterting vid Kuddby den 5 mars 1685.

Rannsakades samma gång och befanns, att hustru Karin Knutsdotter i Fristad har varit skyldig Olof Andersson i Ljunga, på ett oxeköp, 30 daler kopparmynt. Viljandes fuller åtskilligt invända för de 20 daler deconterera.
Men som samma invändningar minskat inte värde, avsades att hustru Karin Knutsdotter skall för 20 daler kopparmynt in till Olof Andersson med första betala.

Lagtima vinterting vid Kuddby den 5 mars 1685.

Besvärade sig samma dato kyrkoherden i Tåby vördig och vällärde Knut Orelius över Wallentin Nilsson i Söderköping, att han skall honom på Tåby prästegårds ägor, någon ved avhänt.

Och framstod Jöns Larsson Spohle på Bjärka ägor, som betygade, att han såg när Wallentin Nilsson körde hem till staden, huggne och barkad ved med sine egne oxar, och när Jöns Nilsson Spohle frågade var han hade fått veden, sade han på Bjärka ägor, men sedan sade sig tagit det annorstädes.

Och som Wallentin Nilsson nu ej tillstädes kom, böte han för stämmings försättande 3 daler kopparmynt.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 11 juni 1685.

Besvärade sig samma gång Per Olofsson i Ljunga över Eric Svensson i Tåby, att han 3 maj sistlidne sommar; med sin stäke uti Tåby hage, slagit länder neder på hans häst, att han alldelse fördärvad är.
Och har Erik Johansson i Tåby sett, att Eric Svensson slagit hästen med staken två slag; det Eric Svensson ej emotsäga kunde och sedan nämndemannen Truls

Avsades samma gång, att skomakaren Anders Bengtsson på Bjärka ägor, skall betala till Jon Fyrstake på Runnbergsmarken 4 daler kopparmynt, alldenstund han 14 daler kopparmynt emottagit och intet som sig bort, lända Jon summan.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 12 oktober 1685.

Jöns Jonsson i Sten, Per Månsson i Ljunga, Gösta Nilsson i Yxeltorp, hustru Karin Bengtsdotter i Ljunga och Eric Johansson i Tåby, besvärade sig över Hols Månsson i Tåby, att han intet vill betala till dem 6 tunnor korn och 30 daler kopparmynt, som han drängen salig Nils Joansson skyldig var.

Holsten föregav att Nils Joansson hade allenast 4 1/2 tunna korn och 9 daler 28 öre kopparmynt att av honom fordra.

Men Olof Jaensson i Norrköping betygade, efter avlagd ed på bok, att 1/2 år före det Nils Joansson död blev, bekände han för honom, det Holsten Månsson var honom 6 tunnor korn och 30 daler kopparmynt skyldig.

Ty avsades, att Holsten förekom och värderingar till klaganderna betala skall. Dock får han därmed innehålla, till dess han med Styrstads ting har sin pratersion emot dem om arv utfått.

Holsten Månsson i Tåby besvärade sig över Eric Johansson ibidem, att han skall kommit till svaranden med svärdelse mod, gjort honom hängång och slagit hans hästar och lamm, begärandes att ahn därför lagligen pliktar.

Eric Johansson gav till svar, att han hade till Holsten och hans hustru ingen ovänskap, utan efter Holsten lånte av honom ett sto till Västerby, och han fick icke sin grimma igen, gick han till Holsten och frågade efter grimman, då Holstens hustru ville honom med yxa och kniv överfalla, därför han nödgades att skjuta henne ifrån sig.

Då nära förelupit attesterar ägge parternas vittne, skomakaren Anders Månsson i Almhagen, som då satt där och gjorde skor.

Ty sades Eric för Holstens tilltal i detta mål alldelse fri, men Holsten för skuffningen av stoet och grimman erlægga till Eric 1 öre kopparmynt.

Lagtima vinterting vid Kuddby den 8 mars 1686.

Presenterades dags dato i rätten, en obligation, daterad Ljunga den 26 oktober 1685, utgiven av majoren och baronen högvälborne herr Eric Ocenstierna, varutinnan han bekänner sig avra skyldig major välborne herr Johan Laurin 2.600 daler kopparmynt a 8 procent intersse, samt sätande den förar vid frälsegårds Ljunga i Tåby socken, som herr majoren Laurin till säte hans protokollerad.

Lagtima vinterting vid Kuddby den 8 mars 1686.

Avsades samma gång, att Johan Andersson i Skällingstad, skall med sina intresanter betala till Bengt Mattson i Söderköping, för en bod på Skällingstads ägor uppbyggt, 8 daler kopparmynt.

Lagtima sommarting vid Kudby den 15 juni 1686.

Olof Olofsson i Fristad tilltalte hustru Ingrid och hustru Karin Knutsdotter ibidem, att de intet vilja hägna en gärdesgård, som dem ännu skall tillkomma. Och aldrig skall Olof vist sina ägor förrän gata kommer. Men svaranderna förmente dem på ingen ändring bliva.

Ty förordnades dessa nämndemän Allgots i Smedby, Samuel i Onstomta, Truls i Brunneby med Per i Skjorstad, som gav nämnden den 21 juni detta besiktiga och dem emellan indelning giva.

Anders Bengtsson på Bjärka ägor tilltalte befallningsman vällovlige David Jönsson i Torp, att hans tre hundar skola fyra stycken hans lamm ihjälbitit. Därtill befallningsman nekade.

Då beviste Anders med Pers i Bjärka vittnesmål, att David Jönssons vallhundar hade, när de gick med kritererna, fått slag ~~36~~ hundarna. när de jagade efter fåren.

Bevisade och flickan, som tjänar hos Anders Bengtsson, att när hon gick i vall med Anders får, kommo tre kalvstora hundar, som jagade fåren åt skogen och bekänner David Jönsson, att hans kriter hade med sig tre stycken hundar.

Ty dömdes David Jönsson att betala för lammen 6 daler kopparmynt.

Lagtima sommarting den 2 maj 1691.

Efter hans nåde landshövdingen välborne Eric Lowisins befallning rannsakades och kraven rustningshemmanens villkor.

1/2 hemman Almstad, rustningshåll 1, nr 18.

Såsom hemmanet Almstad allenast är i mantal halvt, är halva hemmanet Brunneby där snart intill beläget, även ock få till rustningsstam med Almstad sammansatt. Men som benämnde hemman Brunneby ringa ägor och utvigdar även det med en emot dem flera påförda innan min fallar, var det ingen förmedling, erhålle kan havandes fuller åker till 6 tunnor utsäde uppgjort, men äger fast ringa och allenast högst lass, kobeten 3 stycken.

Eljest varken skog, fiske, intag eller andra lägenheter, i ty blivit ansett att vara säderligt i vist och drist, som sig belöper, hälften avdraget, utvärderat 16 mark och 15 daler, är 8 2/5-dels daler silvermynt.

Vilken förmedling vid tingsallmogens omprövande synes till hemmanets konservation och upprättelse oförändrat, som det i långliga tider intet varrit besuttet, utan hans saliga högförmälte dürligaste hertig Adolph Johan det låtit bruka till hälften och ess betjänt haft på lön, som måste vara förnöjde med vad de kunnat åtnjuta.

Lagtima sommarting vid Kudby den 2 maj 1691.

Efter hans nåde landshövdingen högvälborne Eric Lowisins befallning rannsakades om kraven på rustningshemmanens villkor:

Tåby socker.

1 hemman Fyrby, rustningshåll i nummer 17 kronohemmanet Fyrby, som sistlidna militiekommisarien till rustningsstam utsett blivet, har ringa tillägor och

lägenheter, emot dess i boken påförde ränta, årligen utsäde allenast 6 tunnor råg, höet 12 lassa, kobeten 8 stycken, en trädgård av äpple, päron och körse-bärsträd samt humlegård, men eljest varken skog eller andra utsyningar. För dens skull blivit ansett med 4 tunnor spannmåls förmedling av frälsets jordboks räntan, som besväras till 9 mark silvermynt, kan efter nämndens och tingallmogens berättande säkerligen forrdas bliva besädd, så mycket Hans Kongl Majt av rusthållet. i framtiden. kan hava någon säkerhet.

5/11/1691

Båtsman Joan Nilsson Trogen androg för rätten, huru såsom Holsten Månsson i Tåby haver med honom accorderat, att han skulle tjäna honom till Mickelsmässan, ålades att han skulle i två veckor tjäna hos honom, och den tiden även sig själv lämnat, att han sitt nöjt till godo, menn när Holsten sått sin höst-sådd och han uppå hagen har icke kunnat få någon dags lov, att å litet på sitt båtsmantopr utföra.

Mot det han tillbjudit sig vilja med 1 1/2 dags det uppsätat, han haver gått åstad och två dagar varit borta.

Men när han igenkommit, haver hans dotter förnekat honom att göra sin tjänst, och då han uti nämndemännen Truls i Brunneby, Per i Skjorsta och Mattias i Ljunga närvaro, tillbad sig i tjänsten igen, haver Holsten icke viljat honom återtaga, utan kallat honom skälm och tjuv.

Holsten svarade, att Joan haver, utan lov gått bort och varit olydig i sin tjänst, att han icke kunnat taga honom igen, beklagade sig att han slagit hans barn, vilket Joan nekade till, ej eller kunde nämndemännen och länsman, som besikt-ningsmän säga sig finna på honom huvudblånad elelr blodvite.

Till Truls svarade Holsten, att båtsman Dufva sagt till honom, det Joan tagit korn utur båtsmanshustru Ingeborg Månsdotters säck, beklagade sig, att Joan kallat honom bonntjuv.

Båtsmansänkan framkom och sade sig icke hava något korn mist och båtsman Dufva nekade alldeles sig hava sagt, att Holsten tagit något korn.

Nämndemanne som varit med Joan då han tillbad sig tjänsten igen, betygade att Holsten kallat Joan skälm och tjuv, härpå Joan förment, att Holsten skall vara en korntjuv, till dess han honom det bevisar.

Tillspordes huru de inte kunde enas om, att båtsman för sin tjänst berövat honom två tunnor korn, envadmalsrock, ett par byxor, tre par skor, ett par strumpor och handskar.

Resolutio::

Allenast båtsman Johan Nilsson Trogen icke varit stadd, utan eljest gjort accord med Holsten Månsson i Tåby, att tjäna honom två veckor och vara de tredje fri, till Mickelsmäss, för tiden mot två tunnor korn, en vadmalsrock, ett par byxor, ett par strumpor, tre par skor och ahndskar, haver han sin tjänst på en månad när fullgjort, förr än han två dagar avrit borta på sitt båtsmanstorp, utan Holstens lov, varmedelst han brutit sitt accord, att Holsten icke nu förbjuder han mera igentaga.

Alltså finner tingsätten, honom Joan Nilsson Trogen, bör av den accorderade lönen allenast så mycket utvänat, som i propotion av den tid han tjänst gjort, kan belöpa.

Vad skäl ändå anbekommer, så emedan Holsten Månsson, som efter nämndemännen Truls i Brunneby, Per i Skjorstad och Mattias i Ljunga betygande, kallat Joan Nilsson kornpåse, skälm och tjuv, icke kan berykta honom härav, emedan båtsman Dufva sig haver någonsin för Holsten sagt, att Joan stulit korn utur hustru Ingeborgs påse, vilken ock säger sig icke något korn mist haver.

Ty tillsades Holsetn, att böta för tvenne okvädnignsord med två gånger 3 mark silvermynt efetr det 43 kapitlet värjemålsbalken.

Men båtsman Joan Nilsson Trogen, som efter påbudet nämndemän betygar, de hänvisa till sin heder för hans besvär in continentio retorqverat på Holsten, att ahn skall nämna honom skälm och tjuv, tills dess han det begynder, är funnen tingsrätten fri, så det målet nedlägges, att Trogen slagit dess barn, efter som vid besiktnigen varken blånad eller blodvite syntes.

Joan Nilsson Trogen uppviste, Holsten Månsson i Tåby givna obligation av den 19 april 1689, på 6 daler penningar och tre spann blandkorn.

Holsten sade det icke haver varit mer än fem halvspann korn.

Joan Claesson i Blinnestad betygade det hava varit 3 spann blandkorn, vilka Holsten hos honom tagit och emedan Joan hade Holstens korn för inskrivet.

Ty kungjorde tingsrätten Holsten böra samma skuld ~~ettal~~ *beta* *beta*.

Lagtima sommaring vid Kuddby den 2 maj 1691.

Anders Persson, Joan Nilsson, Gustaf Nilsson och Eric i Tåby klagar, att Holsten Månsson ibidem skulle innehava mer mulbete i en hage än honom borde, emot den hagen han håller.

Holsten sade sig intet av mulbetet kunna avstå, emedan det måtte hävdad till den frälsegården, han åboar i långeliga tider.

För den skull böra jordägarna detta emot honom endera lagligen utföra.

Holsten Månsson i Tåby lovade betala till Anders Persson ibidem, för det han en hans ko ifrån jul till hösten fött, 2 daler silvermynt och de handfästning gjorde.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 5 november 1691.

Sedan änkan hustru Margareta Laurin uppvisat, dess ifrån landskansliet i Linköping till tingsrätten remmitterade supplique, att hon för dess ryttare något torp på häradsallmänningen förunnas måtte, efter somdess verkställighet till torps uppsökande ingen lägenhet vore, nämngivande att torp hemkallat.

Resolutio:

Såsom Kongl Majts åtskilliga förprdnignar strängeligen anbefalla härads hövdingarna att på häradsallmänningsarna ifrån all olaga inkränkande och utsättande genom torp och nybyggning försvara skola.

Alltså understår sig intet häradsrätten, att tillåta något ryttaretorp där att byggas, men om något av där uppsatta som nu utdömt är, kan efter lag bliva ledigt, är tingsrätten gärna benägen detsamma emot vederbörlig avgift, änkan till ryttaretorp att upplåta, varav nästa ting noga skall undersökt bliva.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 5 november 1691.

Nils Erengissleson i Ljunga kände till Holsten Månsson i Tåby, för en järnstång, som han av honom lånat och nu icke kan av honom igenfå.

Holsten förmenade, att när han lånt hötstången, varför han den igenkände, att vara sin, och frågat Nils varest han fått stången.

Då Nils nämnt, att han fått den av Ehlings lånta.

Nils tillsades av rätten huruvida han fått samma stång, svarandes att han den fått av smeden Joachim Joahnsson i Söderköping, vilken svarade och sade sig hava den fått av Demers döttrar med annat järn igen.

Holsten tillspordes varest han fått samma stång, svarandes att han efter sin fader.

Nils sade att därom synes annorlunda.

Holsten tillspordes huru länge stången varit bort för honom, år och dag.

Smeden sade att han stången länge haft.

Resolutio:

Tingsrätten erkänner, att Eric söker sin stång och Holsten bör bryta, ty huru samma hötstången efter sin fader erhållit.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 15 maj 1693.

Anders Staffansson i Brunneby besvärade sig över drängen Joahn Svensson i Renninge att han i olaga tid gått utur dess lagbodda tjänst, och enkom han tjänte för honom.

Svaranden förebar sig nödgas gå därifrån efter han intet kunde vara Anders till nöjes.

Resolutio:

Tingsrätten prövar skäligt att drängen Johan skall underhålla Anders i Brunneby för de han sin tjänst förlöpit, haver honom 1 tunna korn och 6 mark expenser.

Ryttmästaren Jacob de Mare, uppå översten välborne herr Johan Laurins vägnar, ville tilltala Per Nilsson på Skjorstads ägor, att han nedvräkt ett torp för honom, men enär han inte var med överstens fullmakt i detta mål försedd, kunde tingsrätten saken intet upptaga.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 31 maj 1693.

Bokhållaren Gustaf Dackwardt tilltalte herr Knut i Tåby, herr Mattias i Furingstad och fru Maria Gethe, för något ekhygge på Alms ägor.

När för den skull härom rannsakades, befanns att herr Knut och herr Mattias intet huggit några på ek utan allenast några ruttna ekstubbar, som Jonas Alm nu betjänt sig att giva dem ägt, till att hemföra ty friade de sig för detta tillmålet.

Fru Maria Gethe som herr Carl Ulf sagt att hans moder sagt ägt dem.

Jägmästare Älfskiöld sagt att hugga den eken, som fälla låtit och att de samma varest märkt, ty böre hon här uppå till nästa ting besked visa.

Regementskvartermästaren Hans Schening, som jämbörligt för ekhygge på Alms ägor blivit instämt, inlade sin ursäkt för mycket sistliden, ty intet han sitt laga förfall till godo.

Bokhållaren Danckwardt besvärade sig också där över, att Joans Alm försatte den honom till registrerande, begärande att denna förbindas skall med honom att handla, vilket närvarande tingsallmogen förehöljt.

Samma dag kom för rätten corporalen Samuel Wass tillika med profossen Eric Ericsson, och tilltalte Mattias i Ljunga, den ekdungen som han skall uti huggit sedan hanförstått hemmanet blivit profossen till löneställe anslaget.

Mattias sade sig det gjort förr än han visste profossen skulle få hemmanet att hjälpa åkern, förmodades det inte vara honom till skada.

Resolutio:

Emedan det av synemännens vittnesbörd efinnes, att Mattias i Ljunga har gjort olaga åverkan på ekdungen vid Ljunga, pliktar han därför 3 marker silvermynt uppsätta skall, ståndat efter vittnen sedan med 6 daler silvermynt så och betala profossen i expenser.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 8 oktober 1694.

Kom för rätten Bengt Nilsson i Fyrby och besvärade sig över Gudmunds söner i Skårby, som och lät, att de emot förbud ha slagit utjorden Rappsala, som på Fyrby rusthåll blivit anslagen, så och huggit bort skogen, som utjorden tillförts.

Däremot invände svaranderna, att båtsmannen samma utjord haft under sitt båtsmans-torp och om skogen knappt utsikt ingen kunskap haft, förrän den samma blivit utbruten, som varit svagt, sedan utmärkt något, de sammastädes huggit. Omsider förliktes parterna inför rätten, att Skårbyboarna giva Bengt efter sitt förra avtal 2 tunnor råg och förbli sin regress inom båtsmansroten, utgivandes 2 lass ängshö och göra Bengt var sitt dagsverke i stället för sitt skälig, rätten

Lagtima hösteting vid Kuddby den 8 oktober 1694.

Rådsmannen i Norrköping välaktade Gustaf Danckwardt, uppviste i rätten den supp-
lique, som han till högvälborne herr landshövdingen överuppgivit, om tillstånd
att få hugga några ekar på dess ägande Alms ägor, efter som de skola stå både
åker och äng till skada, varöver var resolverat, att han tingsrätten Attesten-
tum här nu söka skulle, vilket han för den skull begärde.

Ty blev i anledning av Kongl förordnignens § 2, i vilket länsmanen och sex
andra gode beskedlige män, som skulle och göra till tinget en berättelse, näm-
ligen Truls i Brunneby, Per i Skjorstad, Nils i Klint, Per och Göra i Blinne-
stad.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 30 maj 1695.

Uppå översten välborne herr Johan Laurins vägnart, tilltalade Pär Olofsson i
Ljunga torparen Pär Nilsson på Skjorstads ägor, om någon husröta vid Ljunga-
torpet.

Häremot svaranden invände, att redan skada efter honom nedsatt torpet.
Beedigade käranden, att han för 3 år sedan torpet emottagit, detsamma av kvinn-
folken Ingeborg och Karin samt skomakare Eric, vilka efter varandra suttit i
torpet och et försummat.

Resolutio:

Såsom det befinnes, att Pär Nilsson allaredan för 3 år sedan är kommen för tor-
pet, och sedan däruti blivt inrymda.

Alltså prövar tingsrätten rättvist, att befria honom för den husröta, som nu
långt efter detsamma påsyftas.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 30 maj 1695.

Översten välborne herr Johan Laurin, lät genom sin fullmäktige herr ryttmästaren
De Mare, vid rätten andraga till besvär emot hans granne kyrkoherden i Tåby,
herr Knut Orelus, at han på dess rusthåll Ljunga ägor skall låtit upptaga en
åkerlycka, som klockaren innehade, begärandes han även lägagsyn.
Kyrkoherden sade sådant aldrig vara bevisligt, protesterande mot denna herr
överstens intenderade action, genom vilken han så väl nu som till sanning tjäna
oförskyllt besvärande vara, i ty att käranden till sin klagan intet bevis finna
kan vinna, varifrån han ej eller till någon syn samtycke ville, reserverande
sig laga åttalan uppå expedition.

Resolutio:

Såsom det är kronoägor å båda sidor som parterna tvisat om, och e sålunda intet
partes cometendes härom någon action med var annan, att mistinera, som i förmåga
av Kongl Majts nådiga förordnande icke heller till tingsrättens av därunder
höras.

Alltså har käranden denna sak söka uppå bemälte åkerlycka för mindre skäl å
behörig väg hans högvälborna herr baron och landshövding att antaga.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 30 maj 1695.

Joan Claesson besvärade sig över bafallnignsman Petter Höök i Torp, att han
efter tingsrättens resolution av den 22 oktober 1690 intet ville sätta till
gårdesgården lättan mellan Torp och Blinnestad, sin förra gård stod.

Svaranden sade, att han ville gå ut en gårdesgård den han samtyckt.
Befallningsman hans bruk begärande, att för med rätten hava anstånd, till dess
han här nu notificerar sitt herrskap, som äro indragne.

Resolutio:

Tingsrätten kan intet tillåta någon ändring.

Inte det som resolverat är nu göra dess gårdens återflyttande uti sin förra
gården hängiggenom något intrång överfaras,

Lagatima sommarting vid Kuddby den 30 maj 1695.

Kom för rätten änkan Kerstin i Fyrby och besvärade sig högeligen över sin broder rådmannen Johan Wigman och sin svåger Bengt Nilsson i Fyrby, att sedan de drevit henne att sälja sin del av skatterättigheten uti tilldelningshemmanet Fyrby, som skett med et villkor att hon skulle fälösa halva rusthållet och bruka rusthemmanet Fyrby, men hon nu också där ifrån av Bengt, i olaga tid trängd, påstående att hon aldrig på annat villkor tillstyrkt att sälja sin skattejord och sålunda sedan hon förmärkt sig blivit förledd, inga penningar där uppå uppburit. Det måtte för den skull denna avhandling såsom alldeles olaglig och henne som

nu nära läst änkan högst prediutecerlig upphävas

Wigman invände, att emedan hans syster Kerstin intet ville, som hans svåger Bengt, försörja hans gamle fader, kunde han intet uppdraga henne 1/2 medandelen. Käranden insisterade detta vara en sådan invändning, emedan eller magsvagt bekant vara, att deras fader hade den förmågenhet, att han av sin egendom måtte kunna underhålla, och att hon så väl som någon av de andra barnen, med all barnslig lydnad och tjänst, och nu ville gå sin fader tillhanda.

Wigman förmente sin syster Kerstin nogsamnt vara förbunden, att stå vid köpet, som hon med sitt namn under tillhanda bekräftat, och samma dock måste sig därtill samtyckte.

Men hon viljat högtideligen, att aldrig med vilja giveit här till samtycke, utan att hennes fader övertalts av hennes broder Wigman och svågern Bengt, förbundit honom till denna handel, med lovande, att hon däremot skulle få halva rusthållet av Bengt, medan Wigman nekade till detta påtvingade avtal, och inga medan det varit över dagen handel, än hustru Kerstins fader och svåger, som nu sedan var sjuka, fann tingsrätten nödigt att de till andra dagen tillsägas skulle, då nu görligast var att comparera här över uthöras.

Den 31 contiunerade tinget.

Då åter framkom hustru Kerstin i Fyrby och beavärade sig nu, som förenämnde dag över sin broder Johan Wigman och sin svåger Bengt Nilsson, att de förmått henne sälja sin skatterätt, och att Bengt tvärt emot sin lovan och all rätt i olaga tid tagit ifrån henne bruket av rusthållet, men som honom skall varit tillsagt bouppteckningen uppå hennes befallningsmans vittnesbörd, att hon sig över detta tvång har honom Bengt, och att hon ifrån sitt bruk i laga tid ej

blivit uppsagd.

Wigman svarade, att hans fader och svåger för deras svåra sjukdom intet kunde sig inställa.

Resolutio:

Tingsrätten prövar saken av den beskaffenhet, att om denna tvistiga handel beståndat, nuvarande inte något laga skäl göras kan, får nu hustru Kerstins fader och svåger, som nu för endast sjukdom nu hava laga förfall, vid nästa ting komma tilltalas.

Men angående detta års bruk av rusthållsstammen, så kommer vederbörande ägares befallningsman alltså nöjda hustru Kerstin därifrån i laga tid uppsagd är, honom då i förmåga av 22 kapitlet jordabalken med laga fardags utväntande, att mer tillmera av behålla.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 22 maj 1696.

Johan Olofsson i Fristad besvärade sig över Måns Hindrichsson i Söderköping, att han för fulllo hans fader sin ebtalning för 12 daler silvermynt, som han lånt för 14 år sedan, då han tjänte i Bjärkusa.

Svaranden androg intet till lånet, men minde sig betalt, stänkande sig nu för det vresige till stadsrätt som han pantsatt.

Käranden begynte att han först pantsatt honom inann livstiden han upptagit, och i stället pantsatt två par små stutar, som han sistlidet avyttrat, men ingen penning betalt.

Resolutio:

Tingsrätten lämnar käranden med detta bevis om skuldfordran till stadsrätten, som lämnar så vida svarande den samma intet med skriftligen honom förelägga, samt käranden vara käranden till sin rätt behändig.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 14 juni 1696.

Kronobefallningsman ställde inför rätten Per Olofsson i Ljunga, för det han uppå den stora böndag, betalt Pär Nilsson på Skjorsta ägor, att kasta 8 1/2 tunnor råg, vilket Olof Botvidsson i Ljunga och hans hustu Carin Andersdotter enhälligt bevittnade.

Ty sakfålles Per Olofsson i Ljunga för begånget sabbatsbrott till 40 markers plikt och Pär Nilsson, som vägra rannsakingen i lätta måtte, till 40 marker elelr 14 dagars fängelse på vatten och bröd.

Så pliktar ock Per Olofsson i Ljunga för vanvörndnad mot rätten 3 marker silvermynt.

Ringkarlen i Norrköping Oluf Jonssons änka, hustru Kerstin Larsdotter, tilltalte Holsten i Täby om 30 daler silvermynt, som ahn skall av hennes man till låns tagit och intet betalt, framvisades hans handskrift därpå.

Svaranden invände sig hava betalt 30 daler silvermynt för 14 år sedan och tagit samma penningar till låns av Nils i Ljunga, men förgätit taga igen sin ahndskrif Kärnden framsade till vittne ringkarlen Måns Månsson och timmmermannen Per Jansson, nyss före sin död, så väl som ofta tillförnes för sina ringare, att Holster i Täby har ifrån honom 30 daler silevrmynt, som han intet kunde få betalning för.

Resolutio:

Tingsrätten prövar i anledning av 33 kapitlet urbotabalken, rättvist att Holsten i Täby, somvarken med kvittobrev elelr något vittne kan bevias sig betalt 30 daler, som ahn tillstår sig, efter sin handschrift lånt av Oluf Jansson. Skall han inom 6 dagar till dess änka Kerstin Larsdotter betala med 6 daler silvermynts expenser.

Per Olofsson i Ljunga besvärade sig över båtsmannen Anders Tranq för det han överfallit hans hustru med slagsmål.

Svaranden, som till första tingsdagen blivit instämd och utan förfall uteblivit, pliktar 2 daler silvermynt och bliver sedan förmeddels vittnes frånvaro uppsett till nästa ting.

Lars Månsson i Fristad tilltalt drängen Sven Månsson, för det han gått utur tjänsten.

Var emot drängen berättar, det han icke statt honom icke eller förvisat honom utan lön.

Käranden Lars Månsson till det förra icke nekade och till detta vare inga giltiga vittnen att producera.

Ty finner tingsrätten skäligt, att drängen Sven Månsson befria från vidare tilltal i detta mål.

Pehr Andersson i Ljunga tiolltalte Måns Eringisslesson ibidem om 5 1/2 daler kopparmynts skuld, vartill svaranden ej neka kunda, prövar tingsrätten skäligt och lag likmäktigt köpemålsbalken och lag likmäktigt i 8 kapitlet det bör Måns Eringisslesson sedan 5 1/2 daler silvermynt inom 6 veckors dag med 1 mark silvermynt expenser.

Nils Nilsson i Fristad instämt Joan Claesson i Blinnestad för tjuvnads beskyllning, var emot Jaon Claesson conterer sig icke veta vid något annat än det ärligt och redeligt är, icke eller kan Nils Nilsson fulltydiga det Joan Claesson beskylt honom.

Ty varder Joan Claesson fri erkänd och Nils vid sitt goda namn och rykte confererad.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 1 oktober 1696.

Joan Claesson i Blinnestad besvärade sig över Holsten Månsson i Tåby, att han uppstängt an grind ifrån fårgärdet, varigenom ohägn inkommit. Svaranden som visst intet varit tillstädes pliktar 2 daler silvermynt och emedan han intet med sjukdom att förebära till grindens flyttande, avsåde att ahn den i sitt förra rum nu uppsätta skulle och Holsten svarar för hägnaden, samt skadeståndet därpå, sedan tvenne nämndemän besiktat.

Joan Claesson i Blinnestad tilltalte singranne Påhl Månsson, att han gjorde honom ohägn i fårgärdet, genom den gring som ginge efetr hans färhus och att han nämligen lovats över i sankliga åkermossen. Svaranden invände sådant inte var brukligt, men käranden intygade med grannars vittnesbörd, att hästkreatur, som getter vara i sädgärdet.

Resolutio:

Såsom det befinnes, att Påhl i Blinnestad intet har huvudvägen närlig utför sin fågård och i sädesgårdet, ty bör han den igenhägn och vid plikt till givandes intet låta ohägn uti sädesgårdet inkomma. Skolandes genast att insätta sig efter stångafallet.

Påhl Månsson i Blinnestad tilltalte Joan Claesson ibidem, att han förhålla honom de ägor som han skattar för, nämligen en täppa item 8 daler silvermynt, som vore honom skyldig. Svaranden invände, att täppan vote anslagen ryttaren på lön och lagd under ryttaretorpet, förmenade sig intet vara honom något skyldig, när de fingo räknas vid därom.

Resolutio:

Påhl har sig hos herre landshövdignen att angiva, att vara den täppan, som till hans hemmans hemman, lucka är ryttaretorpet anslagen. Skolandes Joan straxt betala Påhl, som han finner honom skyldig.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 9 oktober 1696.

Per Olofsson i Ljunga besvärade sig över båtsmanen Anders Tranq att han skall slagit hans hustru tvenne hål i huvudet, så ock blånader på armen. Svaranden, sjuk för tillfället, men klagade att Pers hustru överfallit honom med oförskämtheter och bannaro.

Resolutio:

Tingsrätten prövar lag likmäktigt, att båtsmannen Anders Trana, som befinnes av vittnes utsaga, hava slagit Pers hustru i huvudet och en blånad, skall plikta därför 15 daler silvermynt och förplikta målsägaren med 3 daler silvermynt.

Lagtima vinterting vid Kuddby den 8 februari 1697.

Bengt i Fyrby tilltalte Måns Jonsson i Brunneby om gärdesgårds röta vid kronorus hemman Fyrby, sig belöpande efter synemännens bedömning till 26 daler 8 öre silvermynt. Klaganden anförde, att han bort satt ifrån gården nytt hang, som han sålt till skattegården i byn, vilket han med Lars Rasmusson och Bengt Pärssons vittnesbörd bortse skulle, som dessa intyga, att ifrån kronogårdshagen avfört tvenne ekhang till skattegården.

Resolution:

Tingsrätten prövar rättvist, att Måns i Brunneby skall fullgöra, den efter avsyrt

Lagtima vinterting vid Kuddby den 8 februari 1697.

Joan Claesson i Blinnestad beviljades fasta uppå skattehemmanet Fyrby, som be-
fanns vara till teg och bruk lagståndet.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 14 juni 1697.

Efter kornetten högvälborne herr Bagges ansökning, blev allmänt vid 40 marks
plikt av sagt, att den resande av allmogen skall hålla sig vid rätta halva vä-
gen över Stensvadshagen och icke med de många bivägar besamma alldelse för-
störa.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 14 juni 1697.

Kronolänsman Olof Olofsson ställde för rätten Håkan Nilsson i Blinnestad, ogift,
som å krono begått lägersmål med kvinnfolket Anna Månsdotter, varav hon fött
oäkta barn, en flicka Anna kallad, och som inget äktenskap lqvats dem emellan
förelupit, och de till var bestämda.

Ty således efter lag och förordning Håkan att böta 40 adler silvermynt och Anna
20 daler silvermynt och båda stå uppenbar skrift och kyrkoplikt.

Lagtima höstating vid Kuddby den 1 oktober 1697.

Johan Wigman / krögaren / besvarade sig över skrädadren Anders Bengtsson på
Bjärka ägor, för det han försålt till honom 2 kannor odugligt enbärsbrännvin,
som han honom straxt förut betalt.

Men krävde nu få enbärsbrännvin och penningar igen.

Svaranden vidkände att brännvinet för svaghet, därigenom att de fört det uti
en stor kutting, som intet var ren, och att det legat ännu orökt.

Omsider förenade de således därom, att Anders giver Johan i dess ställe, 1 kan-
na gott enbärsbrännvin.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 20 juni 1698.

Bengt i Fyrby och Joan i Blinnestad begärde slippa en bräcklig väg, som går
över Nybble hage bort åt Tåstad.

Då vägen den intet är någon laga väg, som äger bros eller ridväg, så lämnas
dem fritt även att ödelägga.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 20 juni 1698.

Joan Claesson i Blinnestad tilltalte Nils Nilsson i Fristad, om halva höet av
en åkertäppa, som ahn under Fyrby skattehemman brukat till halva 2 års tid,
men som vad kontrakt av den 18 februari 1696 utvisar, det Nils bort hava allt
gärdet för mot ett lass ängahö, det Joan Claesson bekommit.
Så avkunnar tingsrätten svarande fri för vidare tilltal i detta mål.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 20 juni 1698.

Joan Claesson i Blinnestad tilltalte Måns Joansson i Bjärby om någon husröta vid Fyrby.
Svaranden invände sig mot Joan, intet hava förutinnna att beställa, efter han brukade gården åt köpmannen Schnerilet och Joan köpte gården som han var, men Joan sade honom brukat gården ett år, sedan han köpt den.
Ty prövar rätten skäligt, att Måns ~~Betalar~~ ^{Betalar} Joan för ett års byggnad 30 daler kopparmynt.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 3 juni 1699.

Måns i Bjärby instämt Joan Claesson i Blinnestad om något utsäde vid Fyrby, men som kåranden icke är tillstades, ty avräknas svaranden fri för vidare tilltal i detta mål och pliktar kåranden för utebliven närvaro 3 daler silvermynt.

Lagtima sommarting vid Kuddby den 3 juni 1699.

Bengt i Fyrby och Joan i Blinnestad, vice versa kårande och svarande om slagsmål och skällsord.
Och som bonden Eric Rahlsson i Fyrby och drängen Jöns Månsson intyga, det Bengt

Lagtima sommarting vid Kuddby den 3 juni 1699.

Bengt i Fyrby och Joan Claesson i Blinnestad, vice versa kårande och svarande om ågor och hagar, den ena ifrån den andra preatendera, anhöllo om en rätt bohl-skada syn, den tingsrätten inte vänta kunde, utan den till utsatt termin i augusti eller september med nämndemännen Pehr i Stensätter, Truls i Brunneby, Starker i Olofstorp, Lars i Ring, Pehr i Blackstad och Nils i Klint.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 2 oktober 1699.

Nils Nilsson i Nybble tilltalte Mattias Nilsson i Torp om havre för getterna, utan hans förvällande uppåten är, samt skadestånd i fråga, varom de således förliktes att Mattias betalar inom 6 veckers dag en halv tunnna havre till Nils Nilsson.

Lagtima hösteting vid Kuddby den 2 oktober 1699.

Olof Svensson i Tåstad instämt Bengt Nilsson i Fyrby om en väg han inhägnat, men Bengt och länsman säga vara laga dom i saken.
Ty kan tingsrätten för denna gången sig icke därmed befatta.

Lagtima vinterting vid Kuddby den 19 februari 1699.

Måns Joansson i Bjärby tilltalte Joan Claesson i Blinnestad om 2 3/8-dels tunnna råg och 1 tunnna vete, som han utsatt vid Fyrby, förrän Joan Claesson köpt skattegården och Måns försålt bruk och utsäde till Nils Nilsson i Fristad.
Men Joan Claesson förbinda låtit, var emot Joan Claesson i Blinnestad föregoiver det 76 daler kopparmynt husröta varit vid gården och han därför börbinda utsädet, vilken sak berättas av handen förr varit vid tingsrätten avgivna i salig Gyllenadlers tid, men som ännu inte kunnat få protkoller, så att eftersom kunde han resolverat åt, så anstår saken till dess protkollen till hands komma.